

VARIA CRITICA

In PLATONIS (427-347) *Apologia Socratis* 21 A verba hoc modo legenda videntur esse: Χαιρεφῶντα γὰρ ἵστε που. οὗτος ἐπιός τε ἔταιρος γνὲ ἐκ νέου καὶ ὄμοιν τῷ πλήθει ἔταιρίζετο καὶ ξυνέφυγε τὴν φυγὴν ταύτην καὶ μεθ' ὄμοιν κατῆλθε. Ubi ego ἔταιρίζετο supra statui, ibi codices manuscripti ἔταιρός τε legunt; sed hoc secundum ἔταιρος quasi statim post unam lineam et illud primum ἔταιρος repetendo vix telerabile atque erroneous certo iudicari debet, praesertim cum illud ἔταιρος posterius nulla figura rhetorica postuletur; immo quadrat in structuram illam verborum ὄμοιν τῷ πλήθει sine dubio ἔταιρίζετο = Chaerephon a vestra factione populari stabat; ἔταιρίζομαι est vox poetica ex Homeri Iliade 24, 335 sumpta, quo poeta Plato libenter utitur; hoc pacto formae grammaticae sententiae optime ac brevissime medemur scribentes ἔταιρίζετο; temerarii enim librarii propria voluntate ex verbo ἔταιρίζετο iterum adiectivum ἔταιρος factum atque το in τε mutatum est; verbi autem illius imperfectum tempus «consuetudinis» recte ac prudenter opponitur duobus temporibus aoristi ξυνέφυγε et κατῆλθε, quibus non status permanens, sed actionis semel evenientes indicantur. Quibus causis omnibus persuasum habemus verbo illo ἔταιρίζετο Platonis locum *Apologiae* 21 A bene sanatum esse.

ARISTOTELES (384-322) in *rhetorica* III 1 p. 1403 b 15-17 hanc profert sententiam, quae dicit non verborum oratoris rationem esse habendum, sed videndum, quomodo verba orator loquatur; eandem sententiam Demetrius de elocutione 75 ex Aristotelis *rhetorica* suscepit; ecce tabula ambos auctores comparandi:

ARISTOTELES

οὐ γὰρ ἀπόχρη τὸ ἔχειν ἡ δεῖ
ἰέχειν. ἀλλὰ ἀνάγκη ταῦτα πᾶς δεῖ
εἰπεῖν,

DEMETRIUS

δεῖ γὰρ οὐ τὰ λεγόμενα σχοπεῖν,
ἀλλὰ πῶς λέγεται.